

Na druhu Nedzeli Adventa.

Ty chyzł moj nadny Ssudnił bydž,
 Dyž bdješch šo šjewicž kŠsudu,
 Moje kłeno wtwojich Knihach mjecz,
 Bajž lubišch twojemu Ludu,
 So ja smojimi Bratrami,
 Bych skobu schoł krej Sbožnoszi,
 Kotruž ty nam šy dobył, Šamen!

Sny ja wopomnju, Kneže Jesom Kryscheje, so Nebjo a Semja šahinycž budža, a ja šo jeno twojeho Šstowa, psches Wjeru, djerzecž mam: Da spomnju ja na to Šstowo, kotrej prajit šy: Dyž Czlowski Šsyn pschindž budže, hacž budže won tejšch Wjeru na Semi namakacz? Moj Kneže, a moj Božo, ty psches pyttasch a snajesch me, tebi nicio potajene neje, ty wschitko wješch, šhto we Czlowski je. Kneže, ty wješch, so tolla we mojej Wutrobi Šchkrjecžka teje Wjernje, so ja teje lubo mam, a šo ša Sbožnoscz statam. O Kneže, ty možny Pomozniko, šdžerž mi ton Šhacz, moju Wjeru, twoj krašny Dar, a šwarnuj moje Dowjerenje, so by nesahakto. O ty šwjerny Pastyrje mojeje Dušhje, šaj! tu ja twoja štaba Wocžicžka šym, a psche bytam na tom Šswjeczi, ty snajesch šchitku Štrachotu a kłenosc; mojih Nepschecželow. Šaj moj Kneže, Šatan ne žada, so by me kajž Pschengu pošykł. O proš šanne, moj Šbožniko, so by moja Wjera nepschestata. Šaj Šswjet me wabi, a mi pokazje kšchtu tych Wocžow, kšchtu teho Cžjela, a hofartne Žiwjenje, a šwoje lekne Kodjenje. O wobtwerdž me, moj Kneže, so bych na jich Kofpucžje nepschischot! Moje Cžjeto a Krej je pokazene, a ma pschezo kšcht na šwjerny Pucž; Regjeruj me psches twojeho šwjateho Dušha, šdžerž me we twojej Božosczi, nepuschcz me, so bych tebe nepuschczit! Šwarnuj me, so by moja Wutroba wobčežena nebyta, šnekschesz jans kłimi Štarosžemi, ale šdžerž me we Wjeri a wodobrem Šswjedomnju, so bych strožby byt, nuternje šo modlit, tych kłudych nesabyt a wschjednje na tu pošlenu Šrubel a kof, teho nesšworeneho Šandžela poštuchat! Šu Kwilu pak, moj Kneže, dokelž štwojim Pschichodom wocžakujesch, da daj, so bych tebi a mojemu Blischemu škuzit, a dyž šo tebi špodoba, šbožnje dokonjat! Pološch tejšch našchim Džjecžom tu de je šakł-ženu Šchtrafu, šdžerž jim twoje Šsłowo, a dyž twoj Cžaj pschindže, da pschineš je šMadu ša nami, so bychu woni šnami krej wjecžnej Šbožnoszi nuž šchli. Ša to chžemy njekto Boha prošycž, we jenym nuternym Wotze našču a Kyrlišču.

Szenje na druhu Nedzeli Adventa, pola Luk. na 21. Štawi.

Nzejchi budža na Šstonzu, a na Nješazu, a na Wjesdach, a na Semi budže šo Ludžom štyškaz, a nebudža wedžicž, šhto cžinicž, a Morjo a Žolmy budža šchumicž. A Ludžom budže šo šesžnucž psched Štrachotu a Wocžakowanjom tych Wježow, kiž na Semju pschindž dyrbjaj: